

EDIȚIE SPECIALĂ

OAMENI CARE AU FOST: Dan Bucur Mînătoru sau viața ca disidență

Categorie: Timp liber Publicat: Duminică, 22 Martie 2020 08:57 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1097

~~Au trecut aproape 36 de ani de la moartea, prin suicid, a poetului craiovean Dan Bucur Mînătoru~~ – unul din exponenții **rezistenței prin cultură**, în timpul regimului comunist, ridicată la rang de concept și mijloc de supraviețuire a actului cultural.

EDIȚIE SPECIALĂ

OAMENI CARE AU FOST: Dan Bucur Mînătoru sau viața ca disidență

Categorie: Timp liber Publicat: Duminică, 22 Martie 2020 08:57 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1097

EDIȚIE SPECIALĂ

OAMENI CARE AU FOST: Dan Bucur Mînătoru sau viața ca disidență

Categorie: Timp liber Publicat: Duminică, 22 Martie 2020 08:57 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1097

Existența fizică a lui Dan Bucur Mînătoru s-a aflat sub semnul paradoxului, cei doi ocupanți ai trupului său – omul și poetul, întreținând o continuă luptă, autodistructivă. parcă. De aici și starea de încordare, de aici și surescitarea maximă și continuă... A trăit, a scris, a visat și a fost *paratrăsnetul* multor premoniții și prigoanei comuniste, din cauza vederilor sale liberale, inspirate de muze.

A plecat discret din lume, la fel cum a trăit. Dacă a deranjat vreodată pe cineva, a fost numai din cauza felului său de a fi, parcă desprins din toate tiparele realităților pe care le trăim.

Nu a făcut averi pe pământ și nici nu și le-a dorit. Era mereu îndrăgostit, îmi spunea că se îndrăgostește de toate femeile cu care vorbește, pe care le vede pe stradă, sau prin autobuze... A avut multe viziuni și multe premoniții pe care, în mare parte, mi le-a povestit.

Prima premoniție, majoră, pe care-mi spunea că a avut-o, a fost cea legată de căsătoria lui. Era curat trupește, nu cunoscuse nici o femeie, în sens biblic, când, un coleg de serviciu, i-a zis să meargă cu el în vizită la două fete. De cum a intrat în casa în care stăteau fetele, a realizat că *roșcata* va fi soția lui, de care nu va scăpa până la moarte... A avut viziunea clară – **parcă mi s-a derulat tot filmul pe care l-am trăit, ulterior!**... Îmi spunea că a încercat să se împotrivească destinului care i se arăta, dar a fost în zadar. Nici nu a realizat când s-a trezit însurat, în toată regula: **parcă ieri eram băiatul sărac, de la țară, dintr-o comună vilceană, care mă uitam la bucata de pâine ca la cozonac...**

Povestea veche, Bicz, scrisă de el, **spune multe despre cel care a fost Dan Bucur Mînătoru:** *Atunci a venit mătușă-mea spre mine, plângând, și mi s-a rotit în minte un gând: nu poate fi un vis, e mătușă-mea, e ca și mama mea, ea m-a crescut. În timp ce-mi strângeam mâinile, am simțit o uimire și o senzație de bine și am început să plâng. Mintea începuse să mi se limpezească. Am văzut lumină în ochii oamenilor, apoi zâmbetul. Am avut bănuiala că oamenii m-au iertat pentru întoarcerea mea, pentru slăbiciunea mea. Bucuria aceasta începuse să semene cu o fântână de salbe orbitoare, dar mă înșelasem. Nea Tenie a zis: „Și când te gândești că urlă ziarele, cu Biczul ăsta !... Noi te credeam acolo, ca pe un om care reprezintă satul. Noi te credeam săpând la tunel”... M-am prăbușit, plângând, în iarbă, la auzul acestor cuvinte. Era, ca să zic așa, ca un leșin cu ochii în iarbă, lângă un mușuroi de furnici. Am stat așa câteva clipe. O furnică urcase în palma mea, ca pe o cărare de munte. Am privit-o, mirându-mă de ea, că se află acolo, mișcându-se, ca vietate, în acele momente. Nu mai știam de câtă vreme mă aflam aici, la pășune, în Pîlșești. De ce-oi fi venit aici, direct ? De ce nu m-am dus, mai întâi, acasă ? Când m-am ridicat, Pușa mi-a strecurat, în mână, ulciorul cu apă. Am știut imediat că era apă din „Fântâna Rece” și am sorbit cu poftă, după care mi-am spălat fața, răcorindu-mă, și iar m-am simțit bine. Știam că cele întâmplare acum îmi vor rămâne mult timp, neșterse, în memorie, ca o pată. Când am început să vorbesc cu mătușă-mea și cu Pușa am*

EDIȚIE SPECIALĂ

OAMENI CARE AU FOST: Dan Bucur Mînătoru sau viața ca disidență

Categorie: Timp liber Publicat: Duminică, 22 Martie 2020 08:57 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1097

simțit, din nou, că redescopăr măsura timpului. Mă aflam în mai multă siguranță, știam mai multe despre mine. Nu eram decât un tânăr slab, asta mi-o spusese sătenii în față, un tânăr care văzuse tunelul, dar care nu săpase la Biczaz...

A știut, dintotdeauna, că se va sinucide. Îmi spunea, despre această premoniție a lui, adeseori, cu detașare, parcă vorbea de altcineva, de un fapt divers, citit prin ziare. Îi ziceam, totdeauna, că exagerează, că se gândește prea mult la moarte. Îmi răspundea că nu e vorba de voința lui, că, pur și simplu, a avut viziunea propriei morți și știe că așa va fi, că-și va pune capăt zilelor. Tristețea existenței lui pământești rezidă și din poezia intitulată **Haloul copilăriei**: *Mai sunt și azi copilul îmbrăcat în lire/ Asediat de jucării și de refrene,/ Printre atâția nuferi, blânzi ca o mirare/ Ca-ntr-un acvariu de sfere și desene,// Mai văd și azi o lume transparentă,/ Printr-o petală de cristal, subțire,/ Călătorind între oglinzi, ca o părere,/ Printr-un halou suind în risipire.*

Un suflet mare, într-un trup obișnuit, a fost Dan Bucur Mînătoru. Spirit căutător, studios, cu sentimentul acut că trebuie să știe foarte mult, pentru a ști, de fapt, foarte puțin, petrecea ore în șir în compania cărților, prietenii săi cei mai apropiați care, după cum spunea, nu l-au înșelat niciodată.

Era un adept al conversației, propice exprimărilor de concepte, de crezuri, de speculații. Recitea Heidegger și simțea nevoia să-l discute, să-l exprime, să-l explice și să și-l explice, în același timp. Avea darul de a alunga *norii* – orice necaz pe care-l aveai se risipea în fața chipului său jovial, parcă nepăsător, parcă neatins de rău.

EDIȚIE SPECIALĂ

OAMENI CARE AU FOST: Dan Bucur Mînătoru sau viața ca disidență

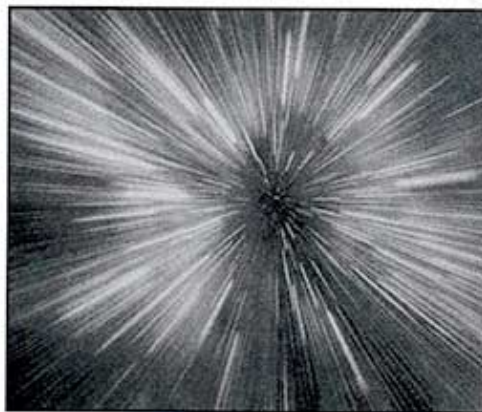
Categorie: Timp liber Publicat: Duminică, 22 Martie 2020 08:57 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1097

DAN BUCUR MÂNĂTORU

Atâta viață amanetată iluziei

- poeme -

*Autograful
MGM*

EDIȚIE SPECIALĂ

OAMENI CARE AU FOST: Dan Bucur Mînătoru sau viața ca disidență

Categorie: Timp liber Publicat: Duminică, 22 Martie 2020 08:57 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1097

Se vorbește, astăzi, mult despre disidenți, despre oponenți ai regimului comunist totalitar. Cei mai mulți își arogă tot felul de merite, se vor recunoscători eroi pentru fapte, sau gesturi, adeseori minore, pe care le-au avut atunci. Dar dacă disident este cel care, în mod intenționat sau nu, s-a exprimat împotriva absurdului, a prostiei generalizate, a înculturii întronate în locul culturii, a proletcultismului agresiv (el a fost, în anii '70, unul dintre semnatarii apelului pentru eliberarea din închisoare a scriitorului Paul Goma), atunci și Dan Bucur Mînătoru a fost un dizident. Un dizident mânat de insistență (uneori până la enervare) pe la ușile publicațiilor literare și editurilor vremii. Astfel, a trebuit să renunțe la mai mult de jumătate din poeziile care compuneau volumașul predat Editurii *Scrisul Românesc* din Craiova, pentru că redactorul de la poezie i-a spus că respectivele poezii *nu corespund...*

Ca urmare a *împotrivirilor* sale față de cerințele regimului, a început **campania de nepublicare a lui Dan Bucur Mînătoru**, catalogat ca fiind *nebun, paranoic și iresponsabil...* I s-au închis, pe rând, ușile redacțiilor literare și chiar ale Studioului teritorial de Radio Craiova, unde, înainte, avusese rezervate spații radiofonice pentru lectura scrierilor sale. Era începutul sfârșitului...

S-a născut la data de 13 mai 1941 la București și a copilărit într-un sat vâlcean, încărcat de simboluri. **Și dacă, după cum spunea Lucian Blaga, la români, veșnicia s-a născut la sat, atunci, cu siguranță, o parte din această veșnicie a trecut și prin copilăria lui Dan Bucur Mînătoru.**

Impactul cu orașul, în adolescență, nu a fost fără urme. Au venit, apoi: prima dragoste, primul film, la cinema, prima plimbare în parc, prima femeie – ...mult mai coaptă decât mine. Am fost mulțumit că îmi satisfăcusem, cel puțin pentru o vreme, curiozitatea. Mai omorâsem un mister.

Nu a scăpat niciodată de teama că este urmărit, filat, pândit. **Puțini știu, de pildă, că Dan Bucur Mînătoru era internat cu forța, la Spitalul de Psihiatrie, când avea loc vreo vizită a lui Nicolae Ceaușescu, la Craiova. Era săltat de acasă de către un milițian în uniformă și doi civili... Se întorcea de acolo traumatizat, cu urme de lovituri, cu spaime fără sfârșit...**

Împlinise 43 de ani, **se considera un om sfârșit, vorbea des de moarte, de deșertăciunea vieții. Dozele de medicamente pe care le înghițea creșteau de la o zi la alta. Ultimul refugiu – conversația. O conversație, dacă s-ar fi putut, fără sfârșit...**

S-a stins la 29 august 1984. **A ales sinuciderea prin spânzurare.** Poate din neputința de a mai aștepta sfârșitul, poate din curiozitatea de a afla mai curând ce este *dincolo...* **Au rămas**

EDIȚIE SPECIALĂ

OAMENI CARE AU FOST: Dan Bucur Mînătoru sau viața ca disidență

Categorie: Timp liber Publicat: Duminică, 22 Martie 2020 08:57 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1097

~~poemele, așteptând, parcă, prilejul de a vorbi despre el, despre tragedia vieții lui.~~